

[Grete Hækkerup.]

På socialdemokratiets vegne kan jeg anbefale de foreslåede ændringer. Samordningsudvalget har enstemmigt tilsluttet sig disse, og jeg tror, at oprettelsen af revaliderings- og forsorgsdirektoratet ud fra de allerede indvundne erfaringer og med de beføjelser, som socialministeren kan overgive til dette, vil betyde en yderligere effektivisering af hele vort revalideringsarbejde.

Anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

P. E. Eriksen: Revalidering og genoptræning er et vigtigt og et betydningsfuldt led i moderne socialpolitik. For det enkelte menneskes tilværelse er erhvervsevnen det centrale grundlag, og derfor er normaliseringen af tilværelsen for vore handicappede medborgere af meget stor betydning — det kan ikke stærkt nok understreges. At der foreligger et eksistensgrundlag, hvis erhvervsevnen svigter, er afgørende for det enkelte menneskes tryghedsfølelse i den daglige tilværelse, og det er tillige et menneskeligt hensyn, vi skylder dem, hvis erhvervsevne er nedsat eller bortfaldet.

Det er et meget betydningsfuldt lovforslag, som her er fremsat af socialministeren. Vi skal ikke revidere den 5 år gamle lov, sådan som det jo var tanken det skulle ske. Man foreslår, at revisionen af loven skal udsættes til 1970-71, fordi man ikke mener at have indvundet tilstrækkelige erfaringer, men måske også af hensyn til den socialreformkommission, der nedsattes i 1964 og hvis arbejde selvfølgelig nøje er knyttet til dette område. Det er måske rigtigt — jeg sætter spørgsmålstegn ved det — at lade revisionen vente, men skulle kommissionen — og det var ønskeligt — blive færdig, før de 5 år er gået igen, ville der jo nok være grund til så at tage revisionen op.

Fru Grete Hækkerup spurgte socialministeren, hvordan loven havde virket, og det vil jeg gerne følge op. Jeg vil også gerne pege på nogle enkeltheder, der kunne være grund til at tage frem. Det er, som om de revalideringsudvalg, der er nedsat i de forskellige amter, føler, at de ligesom ingen opgaver har. De burde i højere grad være det koordinerende led, som forhindrer, at samarbejdet mellem de mange institutioner svigter. Hvis det hele kunne samles under én ledelse ude i amtsområderne, tror jeg vi ville nå et

langt skridt videre med hensyn til arbejdsanvisning, erhvervsvejledning, sygehusvæsen, revalidering o. s. v.

Fra mit partis side hilser vi decentraliseringen, udflytningen af opgaverne, som meget fundamentalt. Det er derfor med glæde, vi ser, at disse tanker er fulgt op i socialreformkommissionen. Vi har lige i formiddags haft møde og har vedtaget at nedsætte 3 underudvalg, hvoraf det ene, et strukturudvalg, skal beskæftige sig med det, man beskæftiger sig med i øjeblikket i kommunerne, med, hvilke opgaver og områder der kan lægges ud dertil.

Formanden: Må jeg bede om, at der også bliver ro i den del af salen derovre.

P. E. Eriksen: De andre underudvalg er et sikringsudvalg om ydelser og et serviceudvalg om hjælpeforanstaltninger o. s. v. ting, der har nøje tilknytning til det foreliggende lovforslag.

Lovforslaget indeholder forslag om et nyt revaliderings- og forsorgsdirektorat, bygget på den 4. betænkning fra administrationsudvalget af 1960, og hvortil foreslås henlagt ikke-departmentale opgaver inden for særfor sorgen for revalideringsområdet, der nu foretages og varetages af socialministeriet, invalideforsikringsrettens revalideringsafdeling, arbejdsdirektoratets virksomhed på dette område og sygekassedirektoratets revalideringsvirksomhed. Vi må nøje overveje denne nye opbygning, der tilsyneladende kan se ud til at være en forenkling og en samling af opgaverne, men måske vil betyde en forstærket udbygning af centraladministrationen, hvilket vil gøre os mere end betænkelige. Det må i hvert fald under det udvalgsarbejde, der kommer, gøres klart for medlemmerne, hvad der frigives fra de enkelte steder sammenlignet med, hvor stort et direktorat det kan forventes at blive. Ligger der bag tanken om dette nye direktorat en kæmpeinstitution og lurer og dermed en betydelig forøgelse af statsudgifterne?

I forbindelse med finanslovdebatten nævnte det ærede medlem hr. Damsgaard spørgsmålet om de 497 mill. kr., som man på det sociale område betaler i lønninger fra staten. Vil det endvidere ikke, når vi ser på dette nye direktorat, være rimeligt, at